

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/235148,Uroczystosci-pogrzebowe-ojca-Eustachego-Rakoczego.html>
26.02.2026, 18:20

Uroczystości pogrzebowe ojca Eustachego Rakoczego

16 grudnia 2025 roku na Jasnej Górze w Częstochowie pożegnaliśmy śp. o. Eustachego Rakoczego.

[kombatanci](#) [Kościół](#) [Krzyż Wolności i Solidarności](#)

16.12.2025

Uroczystości pogrzebowe ojca Eustachego Rakoczego – Częstochowa, 16 grudnia 2025. Fot. Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej, Klasztor Paulinów.

Bolesław Kazimierz Rakoczy, używający imienia zakonnego Eustachy, paulin, jasnogórski kapelan żołnierzy niepodległości zmarł 12 grudnia 2025 roku. Odznaczony m. in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, w 2023 roku w Katowicach został uhonorowany Krzyżem Wolności i Solidarności. Przeżył 82 lata, 62 lata życia zakonnego i 55 lat kapłaństwa.

Msza św. pogrzebowa została odprawiona w Jasnogórskiej Bazylice pod przewodnictwem bp. Łukasza Buzuna. Ojciec Eustachy spoczął w grobowcu paulińskim na cmentarzu św. Rocha w Częstochowie.

W uroczystościach pogrzebowych w imieniu Prezydenta RP Karola Nawrockiego udział wziął doradca prezydenta Jan Józef Kasprzyk. Instytut Pamięci Narodowej reprezentował zastępca dyrektora Biura Prezesa Adam Stefan Lewandowski.

Bolesław Kazimierz Rakoczy urodził się 24 lutego 1943 roku w Budzynie. W 1962 r. wstąpił do Zakonu Paulinów w Częstochowie. Po studiach filozoficzno-teologicznych w Krakowie na Skałce, 13 czerwca 1970 r. na Jasnej Górze w Częstochowie został wyświęcony na kapłana w Zakonie Paulinów.

W 1978 r. został Sekretarzem Generalnym Zakonu. W pierwszej połowie lat 70-tych zaangażował się w pracę duszpasterską w środowiskach kombatanckich. Organizował na Jasnej Górze spotkania kombatanów, celebrował msze św. w ich intencjach. Poświęcił się pracy mającej na celu upamiętnienie i udokumentowanie walk niepodległościowych prowadzonych w latach 1918-1920 i 1939-1945 oraz historii Wojska Polskiego. Dzięki jego zaangażowaniu powstały izby pamięci poświęcone tym zagadnieniom. W 1976 r., gdy władze PRL zamierzały odznaczyć Leonida Breżniewa Krzyżem Wielkim Orderu Wojennego Virtuti Militari, przedwojenni dowódcy wojskowi w proteście przeciwko tym planom złożyli na Jasnej Górze Ordery Virtuti Militari, a generałowie Roman Abraham i Mieczysław Boruta-Spiechowicz poprosili prymasa Stefana Wyszyńskiego, by ojciec Bolesław Rakoczy mógł pełnić posługę kapelana tych środowisk weteranów, które przeciwstawiały się władzom PRL. W odpowiedzi na apel generałów prymas powierzył mu posługę kapelana Kombatantów Polski Walczącej.

Osoby i środowiska skupione wokół ojca Bolesława Rakoczego, uczestniczące w spotkaniach i uroczystościach na Jasnej Górze, znane były z antykomunistycznych poglądów i w późniejszym okresie zaangażowały się w działalność Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela, Konfederacji Polski Niepodległej i NSZZ „Solidarność”. Na spotkaniach kombatanów na Jasnej Górze przede wszystkim przypomniano o wydarzeniach z najnowszej historii Polski, które pomijano w oficjalnej historiografii lub wręcz nie wolno było o nich pisać, m.in. o agresji ZSRS na Polskę w 1939 r. i o Zbrodni Katyńskiej. Tematy te podejmował w swoich homiliach również ojciec Bolesław Rakoczy. Jesienią 1981 r. uczestniczył w I Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” w Gdańsku, na którym przedstawiciele środowisk kombatanckich powołali Związek Solidarności Polskich Kombatantów. Ojciec Bolesław Rakoczy został wybrany honorowym kapelanem ZSPK. Tradycję pielgrzymek i spotkań kombatanów na Jasnej Górze kontynuowano do końca lat 80.

W 2006 roku Zakon Ojców Paulinów został [uhonorowany Nagrodą Kustosz Pamięci Narodowej](#). Tu bije Serce Narodu w Sercu Matki" – mówił Jan Paweł II. Atmosferę Jasnej Góry nieśli ojcowie i bracia w białych habitach do wszystkich placówek, które im powierzono. Ich też okupanci często postrzegali jako swoich największych wrogów. Świadcą o tym zarówno dokumenty doby rozbiorów, czasów II wojny światowej (np. dzienniki Hansa Franka), jak i okresu komunizmu (akta KC PZPR, MSW, Urzędu ds. Wyznań).

Jasna Góra ze swoimi zbiorami uważana jest za jedną z narodowych skarbnic. Centralne Archiwum Rzeczypospolitej, bo takim jest Archiwum Akt Nowych, z przedwojennego zasobu ocalało tylko te zespoły, które wywieziono na Jasną Górę. To dzięki Ojcom Paulinom ocalało m.in. tzw. Archiwum Londyńskie PPS, akta Centralnego Komitetu Obywatelskiego, Tymczasowej Rady Stanu, Rady Regencyjnej, Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa, przedwojennego Prezydium Rady Ministrów, MSZ, Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (te ostatnie tylko w części wyznaniowej, gdyż reszty nie zdążono przenieść z Warszawy).

Bez archiwum o. prof. Eustachego Rakoczego nie sposób pisać dziejów opozycji niepodległościowej w PRL. Ważne miejsce w jego zbiorach zajmują relacje, dokumentacja związana z upamiętnieniem walk niepodległościowych w latach 1914-1945. Dzięki zabiegom o. Rakoczego powstała Izba Pamięci 9 DP AK i trafiła na Jasną Górę szabla generalska ks. Stanisława Brzóska. Ten historyk sztuki, współzałożyciel Akademii Polonijnej był pomysłodawcą i organizatorem złożenia na Jasnej Górze znaków Cnoty Rycerskiej – krzyży wszystkich klas Orderu Wojennego Virtuti Militari. Aktu Ofiarowania w obecności prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego dokonali najstarsi rangą generałowie i oficerowie, którzy odpięli od swych mundurów to najwyższe wojskowe odznaczenie i ofiarowali Królowej Polski.

W 1976 roku o. Rakoczy pracował nad zabezpieczeniem dokumentacji tak środowisk kombatanckich, jak i działalności patriotyczno-niepodległościowej. Dzięki jego zabiegom zarchiwizowano dokumentację 9 DP AK, archiwum gen. Mieczysława Boruty-Spiechowicza, płk. Franciszka Dudzińskiego, wielu powstańców wielkopolskich i śląskich, 7 Wileńskiej Brygady AK por. Wilhelma Tupikowskiego.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Częstochowa

Centrala

Kościół, Krzyż Wolności i Solidarności

Uroczystości pogrzebowe